

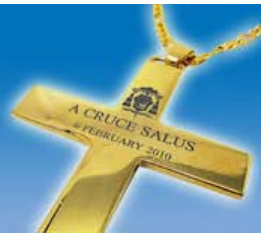
วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ปี C

(ระลึกถึงพระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท)

พี่น้องที่รัก ในประเทศอิสราเอลสมัยพระเยซูเจ้าการดำเนินชีวิตของประชาชนค่อนข้างลำบาก การเดินทางที่นิยมใช้กันมาในสมัยนั้นคือการเดินทางด้วยเท้า พวกเขาต้องเดินบนถนนที่ขรุขระและเต็มไปด้วยฝุ่น ละอองเป็นระยะยาวไกลเพื่อจะเดินทางจากกาลิลีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาใช้เวลาเพื่อบรรทุกสัมภาระ สิ่งของมากกว่าที่จะใช้นั่งเอง แต่ถ้าวางการเดินทางนั้นมีผู้หญิงและเด็กมาด้วย พวกเขาจะให้ผู้หญิงและเด็กนั่งบนหลังลา ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่บ่อยครั้งผู้เดินทางมักจะมาถึงจุดหมายปลายทางด้วยเท้าที่บาดเจ็บและบวม เพื่อเป็นเครื่องหมายของการต้อนรับที่อบอุ่น เจ้าบ้านจะให้คนใช้หรือทาสเอาน้ำอุ่นมาให้แขกและนวดเท้า เพื่อให้ความเจ็บปวดได้ผ่อนคลายลง

การล้างเท้าและนวดเท้านี้เป็นบริการที่ถูกให้ตามบ้านพักหรือโรงแรมตามเส้นทางสำคัญในสมัยนั้น ด้วย ผู้เดินทางที่เหนื่อยอ่อนจากเดินทางไกลสามารถเข้าไปในที่พัก ล้างเท้าที่อ่อนล้าของตนเองและรับประทานอาหาร เพื่อว่ากำลังวังชาของพวกเขาจะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่และสามารถเดินทางต่อไปจนถึงจุดหมายปลายทางได้ บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าน่าจะเข้าใจการที่พระองค์ทรงล้างเท้าพวกเขาในแสงสว่างของภูมิหลังทางวัฒนธรรมอันนี้ ยิ่งกว่านั้น การล้างเท้าที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำยังชี้ให้เราเห็นถึงความหมายที่แท้จริงของศีลมหาสนิทที่เรากำลังฉลองในวันนี้

ถ้าเราเข้าใจในแสงสว่างของการล้างเท้า **“ศีลมหาสนิท”** ก็ไม่ต่างจากสถานที่ฟื้นฟูพลังสำหรับผู้เดินทาง ในแง่มุมหนึ่งชีวิตคริสตชนในโลกนี้เป็นการจาริกไปเรื่อยๆ เป็นการเดินทางที่ยาวไกลและยากลำบาก หลายครั้งบนเส้นทางสายนี้เราอาจจะรู้สึกหมดแรงและอ่อนล้า ไม่อยากก้าวเดินต่อไปและอยากจะหันหลังกลับ แต่พระเยซูเจ้าประทานศีลมหาสนิทให้กับเรา ซึ่งเป็นเสมือนสถานที่ที่เราสามารถเข้าไปล้างเท้าที่บอบช้ำและเจ็บปวดของเรา และฟื้นฟูพลังของเราเพื่อเราจะสามารถเดินทางต่อไปอีกได้เมื่อเราให้ศีลมหาสนิทแก่ผู้ป่วยหรือผู้ที่กำลังจะสิ้นใจ เราเรียกศีลมหาสนิทดังกล่าวในภาษาละตินว่า **“Viaticum”** (วีอาติคุม) ซึ่งแปลว่า **“เสบียงสำหรับการเดินทาง”** จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ในสมัยก่อนเวลาไปส่งศีลมหาสนิทให้คนป่วย เรามักจะเรียกว่าไปส่ง **“ศีลเสบียง”** ศีลมหาสนิทเป็นเสบียงที่ช่วยให้เราฟื้นฟูพลังกำลังเพื่อเราจะสามารถเดินทางไปหาพระเจ้า พระบิดาของเราได้ต่อไป

ในพระวรสารที่เราเพิ่งได้รับฟังในวันนี้ นักบุญเปโตรรู้สึกไม่ค่อยสบายใจเท่าใดนักเมื่อพระเยซูเจ้าจะมาล้างเท้าท่าน ท่านจึงทูลพระองค์ว่า **“พระเจ้าข้า พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพเจ้าหรือ?...ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พระองค์ล้างเท้าข้าพเจ้า”** (ยน 13:6,8) ในฐานะศิษย์คนหนึ่ง ท่านคงคิดว่ามันควรเป็นท่านมากกว่าที่จะล้างเท้าให้พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเป็นพระอาจารย์ของท่าน หรือแม้แต่ล้างเท้าให้ศิษย์คนอื่นๆ ด้วย บางครั้งการเป็นฝ่ายรับและปล่อยให้คนอื่นมาล้างเท้าเราเป็นเรื่องที่ยากมากกว่าการที่เราจะไปล้างเท้าคนอื่นเสียอีก แต่การปล่อยให้เท้าของเราถูกล้างและการล้างเท้าคนอื่นเป็นสองด้านที่สำคัญของชีวิตคริสตชน

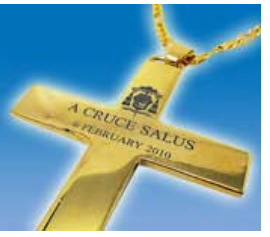
ด้านแรกและจำเป็นอย่างมากที่สุดคือการปล่อยให้องค์พระผู้เจ้ล้างเรา เหมือนที่พระเยซูเจ้าตรัสกับนักบุญเปโตรว่า **“ถ้าท่านไม่ให้เราล้าง ท่านจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรา”** (ยน 13:8) นั่นคือ ท่านจะไม่มีความสัมพันธ์อันใดกับพระเยซูเจ้าอีกต่อไป คือจะไม่มีส่วนร่วมในภารกิจและพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์นั่นเอง ความจริงประการหนึ่งเราต้องจำไว้เสมอคือ อันดับแรก เราต้องปล่อยให้พระเยซูเจ้าล้างเราให้สะอาดจากบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เองเพื่อที่เราจะเป็นของพระองค์ก่อน จากนั้นเท่านั้นเราจึงจะได้รับอำนาจและเหมาะสมที่จะล้างเท้าให้พี่น้องชายหญิงของเราในพระนามของพระองค์ เมื่อความจริงประการนี้กระจ่างขึ้นมา นักบุญเปโตรเริ่มคลายความอึดอัดใจและทูลพระเยซูเจ้าว่า **“พระเจ้าข้า อย่าล้างเฉพาะเท้าเท่านั้น แต่ล้างทั้งมือและศีรษะด้วย”** (ยน 13:9) สิ่งสำคัญที่เราไม่ควรลืมคือ พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาให้เราทุกคนมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ โดยมีเงื่อนไขว่าเราต้องปล่อยให้พระองค์ช่วยเหลือเราและให้พระองค์ชำระล้างเราให้บริสุทธิ์โดยทางศีลล้างบาปที่พระองค์ทรงสถาปนาขึ้น

อีกด้านหนึ่งซึ่งสำคัญไม่แพ้กันคือ หลังจากที่เท้าของเราได้รับการล้างให้สะอาดโดยพระเยซูเจ้าแล้ว เราต้องไปและล้างเท้าให้คนอื่นด้วย นักบุญยอห์นบอกเราอย่างชัดเจนในพระวรสารวันนี่ว่าหลังจากพระเยซูเจ้าทรงล้างเท้าบรรดาศิษย์ของพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า **“ท่านเข้าใจไหมว่าเราทำอะไรให้ท่าน? ท่านทั้งหลายเรียกเราว่าอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้นจริงๆ ในเมื่อเราซึ่งเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ยังล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็ต้องล้างเท้าให้กันและกันด้วย เราวางแบบอย่างไว้ให้แล้ว ท่านจะได้ทำเหมือนกับที่เราทำกับท่าน”** (ยน 13:12-15) แน่นนอน **“การล้างเท้าให้กันและกัน”** ซึ่งพระองค์ทรงกำชับพวกเขาให้กระทำตามแบบอย่างของพระองค์ หมายถึง การรับใช้กันและกันด้วยความรักและความถ่อมตนนั่นเอง

พี่น้องที่รัก วันนี้พระเยซูเจ้าทรงชี้ให้บรรดาศิษย์ของพระองค์ ซึ่งรวมทั้งเราทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วย เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างการทำที่พระองค์ทรงล้างเท้าของพวกเขาและการที่พวกเขาล้างเท้าของคนอื่น

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ถ้าศีลมหาสนิทเป็นสถานที่ที่องค์พระเยซูเจ้าทรงล้างเท้าเรา ชีวิตแต่ละวันของเราควรเป็นสถานที่ที่เราควรล้างเท้าให้คนอื่นด้วย พุทธอีกอย่างหนึ่งคือ ความจริงที่ว่าพระเยซูเจ้าเสด็จมาบนโลกนี้เพื่อรับใช้เราด้วยการมอบชีวิตเพื่อไถ่บาปเรา ควรเป็นแรงผลักดันให้เรารับใช้คนอื่น ศีลมหาสนิทนำไปสู่ชีวิตและชีวิตของเราควรมุ่งไปหาศีลมหาสนิทด้วยเช่นกัน ความศรัทธาที่แท้จริงต่อศีลมหาสนิทจะต้องนำเราไปสู่การรับใช้ผู้อื่น พระเยซูเจ้าผู้ทรงบิบังแห่งศีลมหาสนิท ทรงล้างเท้าบรรดาศิษย์ของพระองค์ด้วยฉันใด เราต้องเจริญชีวิตของเราตามแบบอย่างของพระองค์ ทั้งในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณซึ่งเรากำลังเฉลิมฉลองร่วมกันในขณะนี้และในชีวิตจริงของเราที่บ้านด้วย **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**